

"אברהם אבינו"

מדהים

כמו כן בסוד עליון. בוא ראה בשעה שעלה אברהם לארץ, נראה לו הקדוש ברוך הוא כמו שנאמר שכתוב: "לה' הנראה אליו", וקבל שם נפש ובנה מזבח לאותה דרגה. לאחר מכן הלך ונסוע הנגבה, שקיבל רוח. לאחר שעלה להידבק תוך נשמה, אז וייבן שם המזבח לה' סתם, זו היא נשמה שהיא סתומה של כל הסתומים.

לאחר מכן ידע שצריך להצטרף ולהתעטר בדרגות. וירד אברם מצרימה, וניצל משם ולא התפתה תוך אלו האורות, ונצרף ושב למקומו. כיון שירד ונצרף, מיד ויעל אברם ממצרים, עלה ודאי ושב למקומו ונדבק באמונה העליונה, שכתוב הנגבה.

מכאן ולהלאה ידע אברהם החוכמה העליונה, ונדבק בקדוש ברוך הוא ונעשה ימין העולם. אז ואברם כבד מאוד במקנה בכסף ובהב. כבד מאוד, בצד המזרח. במקנה, בצד מערב. בכסף, מצד דרום. בזהב, מצד צפון.

וכאן כאשר תסתכל בדרגות, תמצא סוד החוכמה העליונה. מה כתוב: וילך למסעיו מנגב, מצד הימין, התחלת העולם העליון הסתום העמוק למעלה עד אין סוף, וירד דרגה אחר דרגה מנגב ועד בית אל, ממעלה למטה. וכתוב: "ויקרא שם אברם בשם ה'", הדביק הייחוד במקומו כיאות שכתוב: "אל מקום המזבוח אשר עשה שם בראשונה". מה זה אשר עשה שם? שהעלה אותה ממטה למעלה. ועתה ירד בדרגות ממעלה למטה, כדי שהיא לא תסור מאלו הדרגות העליונות, והם לא יסור ממנה, ויטייח הכל בייחוד אחד כיאות.

אז התעטר אברהם, והיה חלק גורלו של הקדוש ברוך הוא ודאי. זכאים הם הצדיקים שמתעטרים בו הקדוש ברוך הוא, והוא מתעטר בהם, זכאים הם בעולם הזה וזכאים הם בעולם הבא עליהם כתוב: "ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ" (ספר ישעיה פרק ס' פסוק כ"א).

ועוד כתוב: "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום" (ספר משלי פרק ד' פסוק י"ח)..... ומניין לנו שלוט חזר לסורו לעבודה זרה, שכתוב: "וייסע לוט מקדם", מה זה מקדם?

מקדמונו של העולם. כתוב כאן וייסע לוט מקדם, וכתוב: "ויהי בנסעם מקדם", מה שם נסעו מקדמונו של עולם, אף כאן כן. כיון שידע אברם שלוט לכך נוטה לבו, מיד ויאמר אברם אל לוט הפרד נא מעלי, אין אתה כדאי להתחבר איתי. אז פרש אברהם ממנו, ולא רצה ללכת ולהתחבר עמו. שכל מי שיתחבר לרשע, סופו ללכת אחריו ולהיענש בגללו. מניין לנו מיהושפט שהתחבר עם אחאב. ואלמלא זכות האבות נענש שם, שכתוב: "ויזעק יהושפט" ואז ניצל שכתוב: ויסיתם אלוקים ממנו. ועל כן לא רצה אברהם ללכת עם לוט. ועם כל זה לא רצה לוט לחזור מחטאו, אלא ויבחר לו לוט את ככר הירדן. ולא רצה להדבק באמונה השלימה כאברהם.

אברם ישב בארץ כנען, להדבק במקום האמונה, ולדעת החוכמה להדבק באדונו. ולוט ישב בערי הכנר ויהל עד סדום, עם אלו רשעי העולם שיצאו מתוך האמונה, שכתוב: "ואנשי סדום רעים וזוטראים לה' מאוד". וכל אחד פרש לדרכו כיאות. משום כך זכאים הם החברים שעוסקים בתורה יום ולילה, והחברות שלהם בקדוש ברוך הוא ועליהם כתוב בתורה: "ואתם דבקים בה' אלוהיכם וזייתם כולכם היום".

המשך בעמוד הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לקמי תורג' מן בת שמחה

"ירדפם יעבור שלום אורח ברגליו לא יבוא". ירדפם זה אברהם שאברהם היה רודף אותם, והקדוש ברוך הוא היה עובר לפניו והורג אותם, שכתוב: "יעבור שלום" זה הקדוש ברוך הוא שנקרא שלום. אורח ברגליו לא יבוא. וכי עולה על דעתך שהיה אברהם הולך בתוך עננים או בתוך סוסים ומרכבות. אלא אורח רגליו לא יבוא, שלא היה הולך לפני אברהם לא מלאך ולא שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בלבדו שכתוב: "אורח ברגליו" מי הם רגליו? אלו מלאכים שהם תחת הקדוש ברוך הוא כמו שאתה אומר: "ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה" (ספר זכריה פרק י"ד פסוק ד').

דבר אחר, מי העיר ממזרח. בוא ראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא עורר העולם להביא את אברהם ולקרב אותו אצלו. זו ההתעוררות מפני שעתיד יעקב לצאת ממנו, ולהעמיד שנים עשר שבטים כולם צדיקים לפני הקדוש ברוך הוא. צדק יקראהו לרגלו, שהקדוש ברוך הוא היה קורא לו תדיר מן היום שנברא העולם כמו שאתה אומר: "קורא הדורות מראש". ומשום כך צדק יקראהו ודאי, לרגלו להתחבר בו בעבודתו ולקרב אותו אצלו, כמו שאתה אומר: "העם אשר ברגליו".....

רבי יהודה אמר: מי העיר ממזרח זה אברהם, שלא לקח התעוררות לגבי הקדוש ברוך הוא אלא ממזרח. בגלל שראה השמש שיוצאת בבוקר מצד המזרח, לקח התעוררות לעצמו שהוא הקדוש ברוך הוא. אמר זה הוא המלך שברא אותי, ועבד אותו כל אותו יום. לערב ראה השמש שנאסף והירח מאיר. אמר זה הוא ודאי ששולט על אותה עבודה שעבדתי כל זה היום, שהרי נחשך לפניו ולא מאיר עבד אותו כל הלילה.

לבוקר ראה שהלך החושך ומואר צד המזרח. אמר ודאי כל אלו מלך יש עליהם ושולט שמנהיג אותם. כיון שראה הקדוש ברוך הוא תאוותו של אברהם לגביו, אז התגלה עליו ודיבר עמו, שכתוב: "צדק יקראהו לרגלו", שדיבר עמו ונגלה עליו.

רבי יצחק פתח: דובר צדק מגיד מישרים, הקדוש ברוך הוא כל דבריו הם באמת. ועושה מישרים, במה עושה מישרים, בגלל שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא העולם לא היה עומד, והיה מתמוטט לכאן ולכאן. אמר לו הקדוש ברוך הוא לעולם, מה לך שאתה מתמוטט. אמר לו, ריבונו של עולם, אינני יכול לעמוד שאין בי יסוד על מה שאעמוד.

אמר לו הרי אני עתיד להעמיד בך צדיק אחד, שהוא אברהם אשר יאהב אותי. מייד עמד העולם בקיומו זה הוא שכתוב: "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ה' אלוקים ארץ וימים" (ספר בראשית פרק ב' פסוק ד'). אל תקרא "בהבראם" אלא "באברהם", ובאברהם אבינו מתקיים העולם.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

אברהם ושרה מקבלים את המלאכים

אמרתי להם, בני, קרוב זה הוא לדברי תורה, אבל מה יש להתרחק מאלו הספרים בכדי שלא יסטה ליבכם לעבודות ולכל הצדדים שאומר כאן. ואולי חס ושלוס לא תסטו מאחר עבודת של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. והוא שהרי כל הספרים האלו הם מטעים את בני האדם. וזאת הוא משום שבני קדם וחכמים וגאונים הם, וכולם הם מירושת החוכמה והיא ירושת מאברהם אבינו, שהוא נתן לבני הפילגשים כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלזום מעל יצווק בנן בעורדו קדמה אל ארץ קדם". ואחר כך הם נמשכו באותה חוכמה ולכמה צדדים.

אבל זרע יצחק שחלקו של יעקב לא כך, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצווק", וזה החלק הקדוש של האמונה שנדבק בו אברהם, והוא יצא מאותו גורל ומאותו הצד של יעקב, כמו שכתוב בפרשת ויצא: "והנה ה' ניצב עליו ויאמר אני ה' אלוקי אברהם", ומשום כך צריך לבן אדם להימשך אחר הקדוש ברוך הוא, ולהתדבק בו תדיר כמו שכתוב בספר דברים: "ובו תדבק". בוא וראה, כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קודשו", ואחר כך הוא חזר ופירש, נקי כפים, שלא עשה בידינו צורה, ולא התחזק בהם במה שלא צריך. ועוד נאמר, שלא נטמא בהם, ולא טימא בהם בגוף, ויש כאלו שמטמאים את עצמם בידיים להתטמא. וזה הוא נקרא נקי כפים ובר. כמו כן שלא המשיך את רצונו ואת ליבו לסיטרא אחרא (הצד האחר) אלא להמשך אחר עבודת לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

בוא וראה, לאחר שאברהם אבינו הוא נימול והוא יושב וכואב, והקדוש ברוך הוא שלח לו שלושה מלאכים בגלוי להקדים אותו לשלוס, ואם תאמר שהרי בגלוי? וכי מי יכול לראות מלאכים? כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט". אלא ודאי הוא אברהם ראה אותם שיורדים לארץ כמו בני אדם. וזה לא יקשה לך זה, שהרי ודאי אלו רוחות קדושים בשעה שיורדים לעולם, והם מתלבשים באווירים וביסודות מוגלמים, והם נראים כמו בני אדם וזה ממש כמראה הדיוקן לבני אדם. בוא וראה, אברהם אבינו ראה אותם כמראה בני אדם. ואף על פי שהיו לו כאבים נוראים מהמילה שהוא עשה לפני זה, הוא יצא ורץ אחריהם, וזאת בכדי שלא לגרוע מה שהיה עושה לפני זה.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: ודאי כמראה מלאכים ראה אותם אברהם. וראה עכשיו מפני שנימול, מה שלא היה רואה מלפני זה עד שלא נימול, מקודם לא היה יודע אברהם אלא שהם בני אדם. ואחר כך הוא ידע שהם מלאכים שהם מלאכים קדושים, והם באו בשליחות אצלו בשעה שאמרו לו המלאכים "איה שרה אשתך" ובישרו לו על הולדת יצחק. כמו שכתוב בתורה: "איה שרה אשתך" וכי המלאכים העליונים לא היו יודעים ששרה נמצאת באהל? אז מדוע כתוב: "איה"? אלא שלא יודעים בעולם הזה אלא מה שנמסר להם לדעת. בוא וראה, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת בא: "ועברתי בארץ מצרים אני ה'".

המשך בעמוד הבא

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וקדושים
ליוסף אברהמי
ולכל בני משפחתו

וכי כמה שלוחים ומלאכים יש להקדוש ברוך הוא. אלא מפני שהם לא יודעים בין טיפת הבכור לאותו שלא בכור, חוץ ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בלבדו. כמו כן והתווית תו על מצחות האנשים. ומדוע צריכים. אלא מפני שהם לא יודעים אלא מה שנמסר להם לעת, כגון: כל הדברים שעתיד הקדוש ברוך הוא להביא על העולם. ומה הטעם יודעים, הוא מפני שהקדוש ברוך הוא מעביר כרוז בכל הרקיעים באותו דבר שעתיד להביא הקדוש ברוך הוא על העולם. ובאותו זמן בשעה שהמשחית נמצא בעולם. אז צריך הבן אדם להסתר בביתו ולא ייראה בשוק, וזאת בכדי שלא ישחת, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת בא: "ואתם לא תצאו איש מפתחו ביתו עד בוקר". מהם הוא היה יכול להסתתר כן. אבל מכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לא יכול וצריך להסתתר. וזה כמו שאמר הנביא ירמיהו: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' "

"איה שרה אשתך", שלא רצו המלאכים לומר לפני שרה, וכיון שאמר אברהם למלאכים הנה היא באהל, ומייד אמרו לו המלאכים כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו". בוא וראה, דרך ארץ, שעד שלא הכין אברהם לפניו לאכול, לא אמרו לו כלום. וזאת כדי שלא יראה שמפני אותה בשורה והוא הכין להם לאכול. כמו שכתוב: "ויאכלו" ואז אמרו לו את אותה הבשורה. ויאכלו עולה בדעתך, וכי מלאכים עליונים אוכלים? אלא זאת מפני כבוד אברהם נראה כך. אמר רבי אלעזר: "ויאכלו" ודאי, מפני אש אוכלת אש ולא נראים. וכל מה שנתן להם אברהם אוכלים, וזאת מפני שמצד אברהם אכלו למעלה וזה מאותו צד.

בוא וראה, כל מה שאכל אברהם בטהרה הוא אוכל, ומשום כך הגיש למלאכים לפניו ואכלו, ושמר אברהם בביתו טהרה וטומאה. שאפילו בן אדם שהוא טמא לא יכול להתקרב לביתו, ואז ידע אברהם שהרי טמא הוא ולא היה משמש בביתו, עד שעשה לו טבילה, או שעשה לו לשמור שבעה ימים כראוי לו בביתו, וכל בן אדם שלא היה טהור כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת כי תצא: "איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבוא אל תוך המחנה". ומה היא תקנתו, והיה לפנות ערב ירחץ במים, ואם קרתה לו טומאה אחרת כמו זיבה, או סגירת נידה, שהם היו שתי טומאות, לא די לו באותה טבילה, בין שקרה לו קרי לפני שקיבל טומאה אחרת, בין שקרה לו אחר כך. ואברהם ושרה אשתו הם היו מתקנים טבילה לכולם, הוא היה טובל את הגברים והיא הייתה טובלת את הנשים, ומה הטעם שהתעסק אברהם לטהר בני אדם, וזה מפני שהוא טהור ונקרא טהור כמו שנאמר בספר איוב: "מי יתן טהור מטמא לא אחד" טהור, זה אברהם שיצא מתרח אביו. אמר רבי שמעון בר יוחאי: כדי לתקן את אותה דרגה של אברהם, ומי היא מי"ם, ומשום כך הוא התקין לטהר את בני העולם בשעה שהזמין את המלאכים ואמר להם יוקח נא מעט מים.

"הזוהר הקדוש"

**שערי ברכה והצלחה לזיווג ופרנסה
וחיים טובים וארוכים
לאהובה בת נעמי ודוד**

רבן יוחנן בן זכאי היה אחד מגדולי חכמי ומנהיגי עם ישראל. פעוליו הכבירים נעשו באחת השעות הקשות בתולדות העם. לזכותו ניתן לזקוף את המשכה של התורה שבעל פה – שעמדה בימיו לפני משבר – ואת התפתחותה המסועפת והכבירה עד לימינו. גדולתו, תבונתו ואישיותו, העמידוהו בין גדולי האומה לדורותיה, ולאחד ממעצבי דמותה לדורות. תלמידו של הלל וגדולתו בתורה. רבן יוחנן בן זכאי היה תלמידו של גדול חכמי ישראל בתקופת בית שני – הלל הזקן. בתלמוד (סוכה כח,א) מסופר על גדולתו המפליאה: "תנו רבנן. שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן... גדול שבכולן – יונתן בן עוזיאל, קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי. אמרו עליו – על רבן יוחנן בן זכאי – שלא הניח מקרא ומשנה, גמרא, הלכות ואגדות, דקדוקי סופרים ודקדוקי תורה... תקופות וגימטריאות, שיחות מלאכי השרת ושיחת שדים ושיחת דקלים, משלות כובסים, משלות שועלים, דבר גדול ודבר קטן: דבר גדול – מעשה מרכבה, דבר קטן – היות דאביי ורבא. לקיים מה שנאמר בספר משלי: "להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא". עליו אמר הלל: "הוא אב לחכמה ואב לדורות", מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל. ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל".

וכשרבן יוחנן בן זכאי מעיד על לימודו לפני רבו הוא אומר: "אם יהיו כל השמים יריעות, וכל האילנות קולמוסים, וכל הימים דיו, אין די לכתוב את חכמתי שלמדתי מרבי". כן אמר: "לא אמרתי דבר שלא שמעתי מרבי לעולם". מנהיג דור החורבן כדור לפני חורבן ירושלים וחורבן בית המקדש, היו סימנים ברורים למה שעומד להתרחש תנו רבנן. ארבעים שנה קודם חורבן הבית לא היה גורל עולה בימין, ולא היה לשון של זהורית מלבין ולא היה נר מערבי דולק, והיו דלתות ההיכל נפתחות מאליהן, עד שגער בהן רבן יוחנן בן זכאי, אמר לו: היכל, היכל! מפני מה אתה מבעית עצמך? יודע אני בך שסופך עתיד ליחרב, וכבר נתנבא עליך זכריה בן עדוא (זכריה יא,א): "פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך. רבן יוחנן בן זכאי שהכיר בחומרת השעה, ובסכנה האורבת לעתידו של עם ישראל עם חורבן ירושלים והמקדש, החליט לעשות מעשה – מתוך ראיית הנולד – ולפתוח פתח הצלה לשעה ולדורות. ואכן, תוך שהוא מצוי בין חומות ירושלים, כשהאויב צר על העיר, וחללי הרעב רבים מחללי חרב, השתדל רבן יוחנן להביא את ראשי הלוחמים לעשיית שלום עם הרומאים:

כשבא אספסיינוס להחריב את ירושלים, אמר להם: שוטים, מפני מה אתם מבקשים להחריב את העיר הזאת, ואתם מבקשים לשרוף את בית המקדש? וכי מה אני מבקש מכם? אלא שתשגרו לי קשת אחת או חץ אחת (לסימן כניעה) ואלך מכם! אמרו לו: כשם שיצאנו על שנים ראשונים שהם לפניך והרגנום, כך נצא לפניך ונהרגך. כיון ששמע רבן יוחנן בן זכאי, שלח וקרא לאנשי ירושלים ואמר להם: בני, מפני מה אתם מחריבים את העיר הזאת, ואתם מבקשים לשרוף את בית המקדש? וכי מה הוא מבקש מהם? הא אינו מבקש מכם אלא קשת אחת או חץ אחת וילך לו מכם. אמרו לו: כשם שיצאנו על שנים שלפניו והרגנום, כך נצא עליו ונהרגו... וכך וכך היה מדבר לאנשי ירושלים, וכיון שאמר להם רבן יוחנן בן זכאי יום אחד, ושנים, ושלושה, ולא קבלו ממנו, שלח וקרא לתלמידיו".

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

סודות התורה יקרה מפנינים

אמר רבי אלעזר פסוק היקר שאמר דוד המלך בספר תהילים: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", כמה הם בני האדם טיפשים שלא יודעים ולא מסתכלים לעסוק בתורה, מפני שהתורה כל חיים וכל חירות וכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא, אותה חירות של העולם הזה ושל העולם הבא היא אותה חירות של העולם הבא הוא חיים בעולם הזה. חיים הם בעולם הזה, שיזכו לימים שלמים בזה העולם, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות בפרשת משפטים: "את מספר ימיך אמלא", ולימים ארוכים בעולם הבא, מפני שהם חיים שלמים, הם חיים של שמחה, חיים בלא עצבות, חיים שהם חיים, חירות בעולם הזה חירות הכל, שכל מי שעוסק בתורה לא יכולים לשלוט עליו כל עמי העולם.

ואם תאמר אלו בני שמד, גזרה היא מלמעלה כגון: רבי עקיבא וחבריו, וכך עלה במחשבה. חירות של מלאך המוות שלא יכול לשלוט עליו. וכך הוא ודאי, שאם אדם נדבק בעץ החיים שהוא התורה, לא גרם מוות לו ולכל העולם. ומשום כך, כאשר נתן הקדוש ברוך הוא תורה לישראל מה כתוב בה בספר שמות בפרשת כי תשא: "מכתב אלוקים הוא זרות על הלוזות", והרי העמידוהו. ואלמלא הם לא חטאו ועזבו את עץ החיים, לא גרמו מוות לעולם כמקודם, והקדוש ברוך הוא אומר בספר תהילים: "אני אמרתי אלוקים אתם ובני עליון כולכם". השחתם עצמכם, אכן כאדם תמותון וגו'. ועל כן, כל מי שעוסק בתורה, לא יכול לשלוט עליו אותו הנחש הרע שהחשיך העולם. אמר רבי ייסא, אם כך משה רבינו מדוע מת, שאם כך כיון שלא חטא לא ימות. אמר לו ודאי מת, אבל לא שולט בו אנו אומרים. אלא לא מת על ידיו ולא נטמא בו, ולא מת ודאי, אלא נדבק בשכינה והלך לחיי עולם. וזה חי נקרא כמו שהעמדנו שכתוב בספר שמואל ב': "ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים וגו'". ועל כן כל מי שיעסוק בתורה, חירות יש לו מהכל. בעולם הזה משעבוד של שאר עמים עובדי עבודה זרה. וחירות בעולם הבא, מפני שלא יתבעו ממנו דין באותו עולם כלל.

בוא ראה, בתורה כמה סודות עליונים סתומים יש בה, משום כך אמר שלמה המלך בספר משלי: "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה". כמה אוצרות טמונים יש בה, ולכן כאשר הסתכל דוד המלך ברוח החוכמה וידע כמה פלאים יוצאים מהתורה כמו שאמר בספר תהילים: "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

"הזהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

והשמיע נבואה קשה: "אם לא תלכו בדרך התורה יחרב הבית הזה והעיר הזו תהיה קללה בקרב הגויים". וגם כוהני הבעל ונביאי השקר היו במעמד ושמעו את דבריו. ובקרב העם החלו רטינות: נכון אמת הם (נביאי השקר) אומרים, איננו רוצים נבואות קשות אלו, ולאט לאט גרה התסיסה נגד אמר רבי אלעזר והוא מצא את עצמו מוקף קהל עוין.

ואז נביאי הבעל אמרו: משפט מוות לאיש הזה, והנביא ירמיהו מוקף באנשים שרצו להמיתו. ואחד מתוך הקהל אמר: אם לא נמית אותו יוסיף להרעיל את אוזנינו, ואחר זועק: חלילה, האם עתה הוא הזמן לעשות מעשי רצח? התצמח לנו טובה משפיכת דם נקי? ואז קם אחיקם בן שפן, אביו של גדליהו, ועשה מעשה. הוא הוציא בזריזות את ירמיהו ממעגל הסובבים ומילט את ירמיהו מההמון, וכך ניצל פעם נוספת ממות.

מקרה זה לא היה מאורע חד פעמי, וירמיהו התמיד ללכת אל חצר הבית ולהוכיח את העם על חטאיו הרבים..בין השאר אמר שהעיר היא "תופת" ובמקרה עבר במקום כהן בשם פשחור בן אמר, הוא היה פקיד ממונה על פקידי בית המקדש, והוא הקשיב לדברי הנביא ירמיהו וחמתו בערה בו.

הוא ניגש אל הנביא ירמיהו והכה אותו נמרצות, והוא לא הסתפק בכך וציווה: שימו אותו אל המהפכת, והנביא הקדוש ירמיהו נלקח אל שער בנימין העליון, ושם הכניסו את צווארו בסיד, בין שתי קרשים, ובמצב כזה הושאר עד ליום המחרת. ולמחרת הגיע פשחור בכבודו ובעצמו כדי לשחרר אותו מן הסד.

ואז הנביא הפתיע ואמר לו: לא פשחור יהיה שמך אלא מגור, וביחד עם כל תושבי העיר הזו תלך גם אתה, פשחור בשבי לבבל, שם תמות ושם תקבר ונבואות השקר שלך לא יקומו ולא יהיו. הייתי מוכן לסבול ייסורים גדולים ובלבד שלא להתנבא, אמר ירמיהו, ועל כן כינה את יום הולדתו "ארור" ומי בישר לאביו חלקיהו על הולדת בנו כדי לשמחו יהיה ארור גם הוא. וזה היה מיוחדענו פשחור בן אמר הכהן. נביא השקר.

המשך בשבוע הבא

חז"ל

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

"עולמו המתוק של חוזר בתשובה"

כתוב בתורה הקדושה בספר בראשית בפרשת חיי שרה:
"ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל". רבי יהודה פתח מפסוק מספר תהילים: "אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך", זה הפסוק נאמר, זכאי הוא בן אדם שדרכיו מוכשרים לפני הקדוש ברוך הוא, והוא רוצה בו לקרב אותו אצלו.

בוא ראה, אברהם התקרב אצלו, והתאוה שלו הייתה כל ימיו בזה. ולא התקרב אברהם ביום אחד או בפעם אחת, אלא מעשיו קרבו אותו בכל ימיו מדרגה לדרגה. עד שהתעלה בדרגותיו.

וכאשר היה זקן, ונכנס בדרגות עליונות כראוי שכתוב: "ואברהם זקן", ואז בא בימים באלו ימים עליונים, באלו ימים ידועים בסוד האמונה. "וה' ברך את אברהם בכל", מה זה בכל, שמשם יוצאות כל ברכות וכל טוב.

זכאים הם בעלי תשובה, שהרי בשעה אחת ביום אחד ברגע אחד קרבים אצל הקדוש ברוך הוא, מה שלא היה כך אפילו לצדיקים גמורים, שהתקרבו אצל הקדוש ברוך הוא בכמה שנים.

אברהם לא נכנס באלו ימים עליונים עד שהיה זקן כמו שנאמר. וכן כתוב בספר מלכים א': "והמלך דוד זקן בא בימים". אבל בעל תשובה מייד נכנס ונדבק בו בקדוש ברוך הוא.

רבי יוסי אמר, שנינו, מקום שבעלי תשובה עומדים בו באותו עולם, צדיקים גמורים אין להם רשות לעמוד בו, מפני שהם קרובים למלך יותר מכולם, והם מושכים עליהם ברצון הלב יותר, ובכוח רב, להתקרב למלך. בוא ראה, כמה מקומות מוכנים לו הקדוש ברוך הוא באותו העולם, ובכולם בית מושב להם לצדיקים כל אחד ואחד לפי דרגתו כראוי לו.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

יחיאל בן יוסף ושרה

בהיותי התמנתה ראיתי נערה שמצאה חן בעיני, ואני רוצה שתיקחו אותה למעני ותגיירו אותה כדי שאוכל לשאת אותה לאשה. מה?.. נדהמו אביו ואמו, האם אין די נערות בשבט דן שהוא שבטו של מנוח, או בשבט יהודה שהיא שבטה של האם, ועליך לקחת דווקא אשה מבנות הערלים? אכן אמר שמשון: בכך אני רואה אות משמים, שאם דווקא בת פלשתים, שהם כה מאוסים, מצאה חן בעיני, אות הוא שעלי לשאת אותה ולא יכול היה לומר זאת לאמו-זו שזכתה לדבר עם המלאך שהרתה אותו וגידלה אותו בקדושה ובטהרה, שברון לבה הכאיב לו, והוא לא יכול היה להביט בה.

אך שמשון הבין את הסימן מן השמים, נכון ה' ביקש תואנה להנקם מן הפלשתים, ולמעשה שמשון היה מוכרח לעשות מה שעשה. אביו ואמו של שמשון ירדו עמו לתמנה בלב כואב: ראה בני, הראה מנוח לבנו את כרמי תמנת הזרועים כלאים, כשם שהכרמים שלהם הם כלאים, כך גם בנותיהן. אך מכיוון שיד ההשגחה הייתה בדבר, לא הושפע שמשון מדברי האמת של הוריו. כשהתקרבו לכרמים הניח שמשון את הוריו, והוא עצמו שהיה נזיר, הלך בחור סחור שלא לעבור דרך הכרמים, בסמוך לכרמים שמע שמשון שאגת אריה. ומולו הגיח כפיר אריות שאג נגדו ואיים בניביו הנוראים.

שמשון לא נבהל, בקור רוח תפס את הכפיר בידי הערומות, וללא כל כלי נשק שסע את האריה הטורף כאילו לא היה אלא גדי רך בלבד. הוא לא חזר אל הורי לספר להם על מעשה הגבורה הזה. אלא המשיך בדרכו כאילו לא הייתה כלל הפרעה כלשהיא. הוא בא עד ביתה של האישה ושוחח עמה בבקשו להיווכח אם גם שכלה ומידותיה נראים לו, והיא אומנם ישרה בעיניו. והוא חזר לביתו והמתין תקופה מקובלת, כדי לחזור ולקחת את בת הפלשתים לו לאשה.

מששב כעבור שנים עשר חודשים לקחתה לא היו ענבים בכרמים, ולמעשה מותר היה לשמשון לעבור דרכם, אך הוא סטה מן הדרך כדי לברך על הנס שארע לו עם האריה. והנה במקום בו השאיר את גווית האריה הקימו דבורים כוורת, והפיקו דבש. שמשון ניגש אל הכוורת רדה בכפות ידיו דבש מלא חופניו, נהנה מן השפע הרב שהיה שם, הוא אכל בדרך מן הדבש הותיר די להביא אל אביו ואמו- שתקן כתמיד, כי לא סיפר להם את ספור האריה וגם על מקור הדבש לא הרחיב את הדיבור. והרי משה רבנו בברכתו לדן אמר: "דן גור אריה יזנק מן הבשן" גיבור שאינו מתגאה בגברתו. אך לשמשון היה רמז מן השמים טמון באותו דבש, אפשר שהאשה נדמית בעיניך מתוקה כדבש נרמז לו. אבל בקרבתה מצויה עדת דבורים עוקצת. שמשון הגיע בלווית הוריו לתמנה, ואביו נכנס ראשון שכן בא לגייר אותה, אחרי כן ערך שמשון כחתן מסיבה לבחורים בהתאם למנהג שנהוג אז.....

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואת מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה

סגולות ותפילות

סגולה להצלחה...

סגולה באמירת תהילים פרק א: 'התעוררות לעסוק בתורה בלא חטא, ואז יהא בטוח שכל מעשה ידיו מצליחים....'
לאחר תפילת שחרית, לומר פרקי תהילים, כפי שנחלקו לימי החודש.
סגולה גדולה להצלחה בגשמיות וברוחניות, וגם למשפחה: לומר בכל 'שבת מברכים' (שבת לפני ראש חודש), את כל התהילים.
אמירת תהילים פרק נז' ופרק סה'.
יקרא בכל יום פרשת וישלח, עד "שם המקום סוכות". חומש בראשית פרק לב' פסוק ד.

סגולה להינצל מכעס....

כאשר אדם בכעס, הסגולה להשקיט את כעסו, להראות לו תינוק קטן, כדי שירגע. סגולה נפלאה מהבעל שם טוב הקדוש: לומר את הפסוק "במה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריו". להביט בכנף הציצית, "כנף" בגימטריא "כעס".

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לאירנה בת יעל**

ברכה לשערי זיווג מהרה: **לקטי בת יעל**

דמותו של שאול בספר שמואל היא דמות עגולה ורבת תהפוכות. בעוד שבטקסי ההמלכה שאול מצטייר כאדם צנוע ושקול שמוכן להבליג גם על עלבונות קשים כדי למזער את הפגיעה בעם, בתקופת רדיפתו את דוד שאול מתנהג בקפריזיות ופוגע בסביבתו אף ללא הבחנה. מצד אחד, שאול מתואר כמלך דתי וסגפן - דיבורו דתי והוא מזכיר פעמים רבות את שם ה', אך מצד שני חשיבות ציווי הנביא היא יחסית ואינה מוחלטת ופעמיים הוא נכשל בהפרת ההוראה שנתן שמואל.

שאול מקפיד מאוד על מצוות התורה, אם כי לעתים הקפדה זו הופכת לאירונית. תכונה זו מתבטאת היטב במלחמת ישראל בפלשתים במכמש, לאורכה שאול מתייעץ בכהן, מציב אבן כדי למנוע מהעם "לאכול על הדם" ומקפיד על קיום שבועת הצום שנשבעו העם אפילו במחיר חייו בנו יהונתן - גיבור הקרב. לאורך כל הסיפור קל לראות שהמספר מעריך יותר את יהונתן הפרגמטי על שאול המקפיד על הכללים עד כדי אבסורד. תכונה זו מתבטאת גם לפני מותו של שאול בקרב על הגלבוע, שם, מהערת אגב של בעלת האוב אליה שאול הולך במצוקתו, נלמד כי שאול הקפיד להכרית את בעלי האוב והידועני האסורים לפי התורה.

לאחר ששמואל מושח את דוד למלך במקום שאול, שאול נתקף במצבי רוח קשים או כתיאור ספר שמואל: "ורוח ה' סרה מעם שאול, ובעתתו רוח רעה מאת ה'". כדי להילחם במצבי הרוח האלו, שאול נעזר בנגינתו של דוד, אך גם במהלך הנגינה הוא נתקף זעם וניסה להרוג את דוד. היו ששיערו, בעקבות תיאור המקרא, ששאול סבל ממניה דיפרסיה.

מאז ששאול מתגלה בחולשתו כנגד גְּלִית לעומת דוד שמנצח בקרב, שאול מתחיל לקנא בדוד, לחשוש מפניו ואף לנסות להרוג אותו, בעוד בניו, יהונתן ומיכל, אוהבים את דוד ודורשים את קרבתו וטובתו. שאול יודע שדוד יהיה המלך הבא ושכך תגדע שושלתו שלו, ולכן מנסה לעצור אותו ומתייחס בגסות לבנו שמנסה לדבר טובות על דוד.

גם כאשר הוא רודף את דוד, שנאתו אליו לא שלמה, ואהבתו לדוד חוזרת ומתגלת. בשני המקרים בהם הם נפגשים לאחר מרדף ממושך שאול מכנה את דוד "בני" ומברך אותו. יחסי השנאה-חיבה היו הדדיים. במהלך הרדיפות ניתנה לדוד האפשרות לפגוע בחייו של שאול פעמיים, אך הוא לא עשה זאת, מחמת יראת הכבוד שרחש לשאול. וכאשר אנשיו ניסו לשדלו לפגוע בשאול הוא אומר "חֲלִילָה לִי מִיְהוָה מִשְׁלַח יָדִי בְּמִשְׁיַח ה'". באחת הפעמים הוא מכנה אותו אף "אבי" ובאחרת "אדני המלך".

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

האש יורד לעולם

הדרגה הראשונה, היא דרגה שעומדת בצד של זה וזה צד החושך. וזה החושך הוא שעולה תוך הסתר של עשן האש, וזה כולל בגוון עשן אש ובגוון שחור. ואלו הם שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדים, והם להתעקם בעיקומי העולם. וגוון העשן הזה הוא יורד לעולם ונכנס לכמה צדדים, וזה מתפשט בכל העולם ומסיט רוחות בני האדם בכעס, וזה להסיט את דרכם ולהתחזק בכעסם. ועל כן כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר". "לא יהיה בך אל זר" - זה זכר. "ולא תשתחוה לאל נכר" - וזו נקיבה. וזה הכעס הוא ששולט ומתגבר בתוך העולם, והוא נכנס בתוך בני האדם ומחזק אותם להרע.

הגוון אש זה הגוון שהוא יורד לעולם, והוא נכנס לכמה צדדים להרע ולהרוג ולשפוך דמים ולהרוג את בני האדם. וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "אם יאמרו לכה אתנו נארבה לך נצפנה לנקי חינם". וזה מפני שיש שופכי דמים לחינם והורגים לחינם, ויש ששופכים דמים והורגים במלחמה, וכל זה מצד הזכר וזה מצד הנקיבה, צד הזכר שופך דמים לחינם כפי שאנו אומרים. ואילו הצד הנקיבה לעשות מלחמות ולהיהרג אלו באלו, וכל המלחמות והריגות אלו באלו מאותו צד הנקיבה הן באות. הגוון השחור, זה הגוון יורד לעולם, והוא יורד להתמנות על כל הפצעים והמכות והתפיסות הגופים ותליה וחנק, וזאת להרע תדיר לבני האדם. ואלו שלושה גוונים נבדלים לכמה צדדי העולם והם מתפשטים אל תוך בני העולם.

גוון עשן זה יורד בעולם, וזה הוא הגוון הראשון שיוצא מתוך הנקודה ששקועה מאותו צל שאנו אומרים שהוא המלאך הרשע ס.מ. אשר רוכב על הגמל. והוא הכעס שלבני האדם בלב הכעס. ותחת זה הממונה הזה יש אלף שש מאות ממונים חבילות מזיקים, שהם כעס בגופם של בני האדם. וזה מפני שיש רוגז ששולט בעולם לעשות דין. אבל הוא זה שהרוגז ששולט והוא נכנס בגופם של בני האדם, שהם כועסים בכעס הזה, וזה הכעס הוא יסוד כל שאר הגוונים לעשות בהם בנין כדי להרע. ומפני שזה העשן יוצא מתוך כעס האש העליונה שמלהטת, וזה הוא ראשון לאותו אש.

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות על גבי דיסק 3 mp וצפייה "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה,
לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה.

לדומנות: טל. 054-4577956

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק.

ההבדל העיקרי והמהותי בין עולם האצילות לבין הבריאה, היצירה והעשייה הוא, שהאצילות היא מציאות נעלה, שהאור האין סוף התייחד בה עד שנעשית אחד, ואכן עולם האצילות הוא אלוקות גמורה. פעולות עולם האצילות הן פעולות עצמותו יתברך. במילים אחרות, זוהי פעולה אלוקית ללא "שותפים" לעומת זאת, פעולת עולמות של הבריאה, היצירה והעשייה היא פעולה שמחוצה לו יתברך, לפי שבעולמות הבריאה, היצירה והעשייה בא לביטוי גילוי נוסף של הרצון האלוקי, גילויה של מציאות, המובדלת והמופרשת ממנו. הפירוש: כל ההארות, היוצאות מתוך מסגרת עולם האצילות, הן שורשים לפעולת אלוקית והרי השתלשלות הגילויים בתוך עולם האצילות הם בבחינת "יש מישי", עילה ועלול. כאשר רצה הבורא יתברך להמשיך את תהליך ההשתלשלות והוציא את עשר הספירות של עולם הבריאה, אנו מתחילים לדבר על פעולות מסוג חדש, פעולות, הכוללות הארות ונפרדים כאחד. ההשתלשלות שבעולמות הבריאה, היצירה והעשייה היא מבחינת יש מאין, שהרי אין במהות הנבראים שבעולם הבריאה שום אלוקות ולכן נקראים עולמות נפרדים, לפי שהם נפרדים מהאלוקות. נמצא, שההבדל העיקרי בין אצילות לבין הבריאה, היצירה והעשייה הוא בזה, שכל המציאות של פירוד וריבוי הוא בעולמות הבריאה, היצירה והעשייה לעומת אחדות מושלמת באצילות. אור האין סוף מתלבש באצילות והאור שבאצילות מתלבש בעולמות הבריאה והעשייה, נמצא שאור האין סוף עובר כביכול שני מסכים עד שמגיע לעומת אלה. לעומת זאת הגילוי של האין סוף בעולם האצילות הוא בהיר וברור. ההסבר לכך הוא, שהספירות של עולם הבריאה אינן זכות כמו ספירות עולם האצילות ומהווה כעין מסך כמתואר לעיל. ואכן עולם האצילות הוא מציאות ספירית ובהירה. כדי כך שלא יקרא עליה לא שם עשייה, יצירה ובריאה, כי מציאות זו זכה מאוד שבעולם הבריאה.

המשך בשבוע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

ליעל בת נעמי ודוד

הנחש הוא יצר הרע והגדול ברמאים

בת בתואל, בת בתו של א-ל . רבי הונא אמר לא כך הוא. ואני הייתי בכרכי הים ושמעתי שהיו קוראים לאותו עצם השידרה אותו שנשאר בקבר מכל הגוף, בתואל רמאי. שאלתי עליו אמרו שהוא כראש (דמיון) הנחש שהוא רמאי. ואותה עצם היא רמאית מכל שאר העצמות.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: אותה עצם למה נשארת בקיום יותר מכל שאר העצמות. משום שהיא רמאית ואינה סובלת טעם המזון של בני האדם כשאר עצמות. ומשום כך היא חזקה מכל העצמות. והיא תהיה העיקר, שהגוף נבנה ממנו. זה הוא שכתוב בתורה: "בת בתואל הארמי". אמר רבי שמעון: הוא רמאי ומעולם רמאי. ושכן יצר הרע שהוא רמאי, זה הוא שכתוב בספר בראשית פרשת תולדות: "בת בתואל הארמי מפרץ ארם אוזות לבן הארמי", בת בתואל היא עצם רמאית. מפרץ ארם, מצמד רמאים, כמו ששנינו פדנא (צמד בקר) של בקר שהוא צמד. אחות לבן, יצר הרע הארמי. כמו ששנינו תחילה שהיה מנוול בחטאים בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבוא שלא יהיה מנוול כמקודם, כמי שרחץ וטבל מטומאתו, קוראים לו לבן. על כל פנים אין יצר הרע בטל מן העולם.

בוא שמע שכך אנחנו העמדנו במשנה. שתי בנות לוט. שהן שתי כוחות הגוף המעוררות את יצר הרע. עכשיו שאינו מנוול כל כך ונטבל מלכלוכו, נקרא לבן. ואתן שתי בנות אינם בטלות ממש זה הוא שכתוב בספר התורה בספר בראשית ויצא: "וללבן שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל". אמר רבי יוסי כך הוא. שם כתוב (בנות לוט) בכירה וצעירה וכאן כתוב גדולה וקטנה.

אמר רבי יוסי: אבל אינם בכוח לעשות רע ולעורר את יצר הרע כמתחילה. נלמד שכתוב שם הגדולה לאה, שלאה מכוחה ומרשעתה. ושם הקטנה רחל שאין בה כוח המעורר, כמו שאתה שאומר הנביא ישעיהו: "וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו". אמר רב הונא זה יצר הרע ושתי בנותיו, משתנות מכמות שהיו בראשונה. בתחילה לוט, מקולל מנוול. עכשיו לבן מלובן. שאינו מקולל ומנוול בניוולו כבראשונה. בתחילה שתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת בכוחה. ועכשיו שם הגדולה לאה. לאה בלא כח. לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה רחל כמו שאנו אומרים ולא כמו שהיו בראשונה.

אמר רבי אחא בר יעקב, בוא ראה מה כתוב בתורה: "ויעתר יצחק לה' לנכוח אשתו כי עקרה היא". אמר רבי אחא: מפני מה היא עקרה. מפני שיצר הרע אינו נמצא בכוחו בעולם. ועל כך אין נמצא פריה ורביה זולתי בתפילה. מה כתוב ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו. וכיון שמתעורר יצר הרע נמצא פריה ורביה.

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

אמר רבי יוסי: אם כן מה הפרש בין עולם הזה לאותן הזמן. ועוד שהפסוק אומר הקדוש ברוך הוא עושה. אמר רבי אחא הוא. שהקדוש ברוך הוא מעורר אותנו לאותו עניין שצריך לזיווג. ולא וכל שעה שיהא תדיר עם בן אדם כמו עתה, שהוא נמצא תדיר וחוטאים בו בני אדם. אלא לאותו זיווג בלבדו. וההתעוררות ההיא התעוררות של הקדוש ברוך הוא תהיה, זה הוא שכתב הנביא יחזקאל: "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר". מהו לב בשר. אמר רבי יהודה, לב להוציא בשר, ולא דבר אחר.

רבי יצחק ברבי יוסי: היה בא מקופוטקיא ללוד, פגש בו רבי יהודה, אמר לו רבי יצחק תאמר שחברנו חכמי המשנה נתעוררו לזה העניין שיצר הרע ישכח מן העולם. חוץ מאותה שעה לזיווג. אמר לו, חייך, כך צריך יצר הרע לעולם, כמטר לעולם. שאלמלא יצר הרע חדות השמועה והשעה לא תהיה. אבל לא מנוול כבתחילה לחטוא בו זה הוא שכתב הנביא ישעיהו: "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קודשי כי מלאה הארץ". אמר רבי שמעון הוא הלב שמדור יצר הרע בו. רבי אליעזר אומר לב טוב בנין הגוף והנשמה. ומפני כך כתוב בתורה בספר דברים בפרשת ואתחנן: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך". שהוא עיקר הכל.

כאשר בא רב כהנא אמר: כך אומרים משמם של בעלי המשנה. שני בנייני הגוף הם הכבד והלב. שאמר רבי שמעון אמר רבי יהודה: הכבד והלב הם מנהיגים את הגוף בכל צדדי איבריו. מנהיג הראש הוא המוח. אבל של הגוף הם שניים. וראשון הוא הכבד והשני הלב. וזה שכתוב בתורה: "ויתרוצצו הבנים בקרבה" אלו הם שני בנייני הגוף. מה טעם ויתרוצצו משום שהלב התרוקן ונשכח ממנו יצר הרע. ויתרוצצו שאלו היה צריך לומר, אלא אמר רב הונא ויתרוצצו - וישברו. כלומר נשבר כוחם וחילם. אמר רבי יהודה הגוף מהו אומר אם כן למה זה אנכי ולמה נבראתי מיד ותלך לדרוש את ה'.

אמר ה' לרבקה כמו שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת תולדות: ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך ושני לאומים מומעיק ייפרדו ולאום מלאום יאמץ ורב יעבד צעיר. אלו שני גאים הכבד והלב, רבי יוסי אמר המוח והלב. רבי יהודה אמר המוח אין בכלל זה. נלמד שכתוב בבטןך והמוח אינו בבטן אלא בראש. ושני לאומים מומעיק ייפרדו, ורב יעבד צעיר זהו הכבד. שהוא רב וגדול. והוא משמש לפני הלב שאמר רבי יהודה הכבד קולט הדם ומשמש בו לפני הלב.

ויצא הראשון אדמוני (עשו). אמר רב כהנא הכבד הוא הראשון והוא אדמוני. למה הוא אדמוני. על שבולע את הדם תחילה. רבי אליעזר אומר למה נקרא שמו ראשון. על שהוא ראשון לבלוע הדם מכל המאכל. והוא ראשון לדם אבל לא ליצירה. ומי נעמיד ורב יעבוד צעיר. על שהוא רב וגדול בשיעורו מן הלב, והוא עובד ללב. אמר רבי אבא למה באה פרשה זו. אלא להראות לבני העולם. שאף על פי שאותה שלימות תהיה בארץ. דרכו וטבעו של העולם לא משתנה. רבי ייסא אמר בוא וראה, הכבד הוא הצד ציד והוא צד בפיו. והלב הוא החושב והוא (יעקב) יושב אוהלים חושב מחשבות נושא ונותן בתורה.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה :
 מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
 כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, , קבלה, נביאים, מלכים..
 לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב.אריה)
 טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית!!!
B.ARYE@NETO.NET.il

"דור המבול" מפרשת נח

ופנינים ומרגליות לפי: "זוהר הקדוש"
 מאת הרב: אריה א. ברדה
 ע"ג דיסק לצפייה. אורך הסרט: 60
 דקות מרתק..מרהיב...עוצר נשימה..וזה
 אמיתי... להזמנות: טל. 054-4577956
 לצפייה ב"יוטיוב" לכתוב אריה ברדה

"בריאת העולם" מפרשת בראשית

ופנינים ומרגליות לפי: "זוהר הקדוש"
 מאת הרב: אריה א. ברדה
 ע"ג דיסק לצפייה. אורך הסרט: 80
 דקות מרתק..מרהיב...עוצר נשימה..וזה
 אמיתי... להזמנות: טל. 054-4577956
 לצפייה ב"יוטיוב" לכתוב אריה ברדה

בס"ד

הרב אריה א. ברדה
 5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 3

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

שופטים, כי תצא, היהלום שבכתר
 כי תבוא, נצבים-וילך לשמיעה mp3

לעילוי נשמת: יוסף סמרנו בן אסתר ז"ל

לעילוי נשמת: מלכה סמרנו בת רחל ז"ל

כתובתנו ב- B.ARYE@NETO.NET.il וטל. 054-4577956

בס"ד

הרב אריה א. ברדה
 5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 1

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

עקב, ואתחנן, וארא, היהלום שבכתר
 פינחס ודברים. לשמיעה mp3

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

להזמנת קלטות וחוברת השבועי "זוהר הקדוש"

כתובתנו ב- טל. 054-4577956

כל הזכויות שמורות לאריה א. ברדה

